

2/2023

R
O
D
I
N
A

Nepoškvrnenej

Večný veľkňaz

*Kriste, si večným veľkňazom,
kňazom Nového zákona,
nech naša služba uctí Ťa
i vďačný spev a poklona.*

*Opúšťaš blízkosť Otcovu,
chceš naše hriechy odčiniť,
do lona Panny vstupuješ
v chudobe, poslušnosti žiť.*

*Aby si svet z pút Zákona
k svetlu milosti privádzal,
Boh Otec v Duchu Presvätom
za veľkňaza Ťa pomazal.*

*Len ty sám vďačne vlastnú krv
vyliat si v čistej obete,
cez ňu si synom vyprosil
s Otcom radostné zmierenie.*

*Tú obeť seba samého
na oltár stále predkladáš
a na trón nebies súčasne
nerozdelený zasadáš.*

*Nech na oslavu veľkňaza
Krista i Otca spev náš znie,
veď žije, vládne, prináša
obetu na veky večné. Amen.*

*Liturgia hodín
Hymnus na sviatok nášho Pána Ježiša Krista,
najvyššieho a večného kňaza*

*S povolením Liturgickej komisie KBS
3. mája 2023 č. 1297/2023*

Vydáva:

Rodina Nepoškvrnenej

038 31 VRICKO 190

☎ 043/493 37 41

ICO 17 057 221

e-mail:

rodinaneposkvrnenej@gmail.com

Bankové spojenie:

Číslo účtu: 18539362/0200

IBAN: SK27 0200 0000

0000 1853 9362

Zodpovedný redaktor:

Sr. ThLic. M. Alžbeta Lukasová

Redakčná rada:

Sr. M. Alica, Sr. M. Jaroslava,

Sr. M. Norberta, Sr. M. Timotea

Ilustrácie: Miroslav Lechan

Jazyková úprava:

Mgr. Danka Kubičková

Výchádza 5-krát ročne

Ročník XXXI.

Evidenčné číslo: EV 3173/09

Tlačiareň: P+M Turany

Cirkevné schválenie:

Rímskokatolícky

biskupský úrad

Banská Bystrica,

№. 400/01 z 26.3.2001

ISSN 1335-8030

Dátum vydania: máj 2023

Rodina Nepoškvrnenej spracúva osobné údaje v súlade s platnou právnou úpravou. Princípy ochrany osobných údajov, podľa ktorých postupuje, ako aj kontakt na zodpovednú osobu, sa nachádzajú na www.gdpr.kbs.sk.

Milí členovia Rodiny Nepoškvrnenej, vieme, že modlitba má v živote veľkú silu a veľkú hodnotu a poznáme aj slová Pána Ježiša, ktorý hovorí: „Žatva je veľká, ale robotníkov málo, a preto proste Pána žatvy, aby poslal robotníkov do svojej žatvy...“ Čiže môžeme povedať, do kňazskej služby, aby oni mohli potom slúžiť ľuďom. Vidíme, že povolanie akoby štatisticky pomaly klesalo. Ale nemusíme sa báť, pretože ak ostaneme verní v našej modlitbe za nové kňazské a reholné povolania, Pán určite vzbudí nových robotníkov do svojej žatvy, do svojej vinice. Pán neopustí svoj ľud, ale vždy mu pošle nejakého kňaza.

Myslím si, že je čas poďakovať sa všetkým vám, ktorí vo svojich modlitbách prosíte o tento dar, poďakovať sa vám za každú vašu obeť. Pán Ježiš nikdy neopustí svoj ľud, neopustí svoje oveč-
(pokračovanie na nasledujúcej strane)

Obsah:

List novokňazom	2
Proste Pána žatvy	4
Liturgická formácia	6
Kňazi sú veľkým darom	9
Nesmúťme, Pán je s nami	12
Máriina výzva	15
Šťastná dcéra Panny Márie	19
Nebojme sa prísť k Matke	21
Panna Mária – Rozväzovačka uzlov	24
Fatima stále aktuálna	27
Svedectvá a spomienky	29
Ohlasy	30
Informácie	31
Osemsmerovka	32

ky a bude s nimi až do skončenia sveta aj prostredníctvom kňazov, najmä vďaka Eucharistii, ktorú vložil do ich rúk.

Odporúčajme Pánovi všetkých nových kňazov, ale aj tých, ktorí sú nimi už dlhšie. Prosme aj za tých, ktorí sa iba rozhodujú, aby započuli Božie pozvanie, mali odvahu urobiť tento krok a vykročili na cestu kňazstva alebo rehoľného života.

P. Jozef Noga CM

List novokňazom

Drahí bratia novokňazi,

Kristus Pán ustanovil vo svojej Cirkvi rozličné služby pre dobro celého Tela, aby tak viedol Boží ľud a postaral sa o jeho väčší vzrast. Či už žijeme v manželstve alebo v zasvätenom živote, v rozličných životných stavoch a zamestnaniach, náš život má ten istý cieľ: Boha. A cesta k nemu sa volá svätosť, jediná pre všetkých, pretože jej podstatný obsah je láska. Napriek tomu, práve Vy, kňazi, Pánovi vyvolení, máte „zvláštnu povinnosť byť svätými, pretože... vysviackou ste boli povýšení na živé nástroje Krista, večného Veľkňaza, aby ste v čase pokračovali v jeho obdivuhodnom diele“ (*Presbyterorum ordinis 12*). Pokračovať v jeho obdivuhodnom diele znamená rovnako cítiť ako Ježiš a žiť s ním jednotu lásky, zdieľať jeho pocity, túžby jeho srdca, jeho veľkodušné sebadarovanie

a horlivosť pre spásu duší. Nejde o niečo vonkajšie, ale o autentickú lásku.

Ako žiť túto lásku? Ako ostať verný sľubom, ktoré sú radikálnou voľbou Boha? Dá sa to cez čistotu, ktorá je odpoveďou na Ježišovu lásku. Čistota nie je len niečo, čo si treba od sľubov chrániť, aby sa nestratila. Je to niečo viac, niečo, v čom treba rásť a niekedy o to aj bojovať, pretože ako kňazi budete správdzať človeka vo všetkých úsekoch jeho života, od narodenia až po posledné chvíle v smrteľnom zápase. A práve tu, medzi ľuďmi, v službe spásy a posväcovania, prídu situácie, keď sa ocitnete ako Ježiš sám so ženou pri studni, alebo keď sa stretol s hriešnicou, ktorá „s plačom pristúpila zozadu k jeho nohám, začala mu slzami máčať nohy a utierala mu ich svojimi vlasmi, bozkávala mu ich a natierala

voňavým olejom“ (Lk 7, 38); alebo keď pri poslednej večeri dovolil učeníkovi, ktorého miloval, byť celkom pri svojej hrudi (porov. Jn 13, 23). Boh to môže dopustiť, dokonca môže zoslať priateľstvá a lásky, ktoré budú súčasťou cesty k nemu, no treba zostať čistý a verný. „A Boh je verný. On Vás nedovolí skúšať nad Vaše sily, ale so skúškou dá aj schopnosť, aby ste mohli vydržať“ (1 Kor 10, 13).

Čistota a vernosť tých, ktorí povedali Bohu svoje ÁNO, je krásnym svedectvom o tom, že „my, čo sme uverili, spoznali sme lásku, akú má Boh k nám“ (1 Jn 4, 16). Je to dôkaz intimity, dôverného spojenia s Pánom, ktorý ochraňuje srdcia tých, ktorí sa mu darovali. Zároveň je to aj odkaz pre svet, kde je akoby všetko dovolené a mnohí, najmä mladí, strácajú zmysel života nad priepasťou žiadostivosti... Práve cez Vás môžu byť očarení krásou čistoty a znovu ju objaviť.

Drahí novokňazi, ak je Vaše srdce čisté a verné, vtedy k Vám Pán s radosťou hovorí: „Chodte do celého sveta a hlásajte evanjelium všetkému stvoreniu“ (Mk 16, 15). A to sa určite nepáči Zlému, pre ktorého jednou z jeho šikovných taktík bude pokúšať Vás dočasný-

mi pôžitkami sveta, aby ste svoju službu a všetko úsilie nezamerali na to, čo prináša večnú radosť. Nebojte sa a hľadajte pomoc u Pána, ktorý je zdrojom duchovnej sily. Ak budete vzývať jeho sväté meno, bdieť a neustále sa modliť, diabol nevyhrá! Modlitba, ako zistil aj americký psychológ R. Sipe, je dôležitá a potrebná, aby sme zostali v čistote verní. Podľa neho väčšina kňazov, ktorí žijú čistotu verne, venuje denne najmenej jeden a pol až dve hodiny modlitbe! Avšak nie modlitbe, ktorú automaticky odriekavame, ale modlitbe, ktorá vedie k stretnutiu so živým Bohom.

Na tejto Vašej ceste k svätosti Vás podporujeme svojimi modlitbami a obetami aj my, členovia Rodiny Nepoškvrnenej, prosiac Pannu Máriu, aby chránila Vaše kroky na ceste za Ježišom a bola pre Vás Matkou a vzorom čistoty, ktorý spočíva v jej slovách: „Hľa, služobnica Pána,

nech sa mi stane podľa tvojho slova“ (Lk 1, 38).

Preto aj Druhý vatikánsky koncil v dokumente *Presbyterorum ordinis* pozýva kňazov, aby hľadeli na Máriu ako na dokonalý vzor

svojho života, vzývajúc ju ako Matku najvyššieho a večného Kňaza, Kráľovnú apoštolov a Pomocnicu kňazov v ich službe.

*Za členov Rodiny Nepoškrvnenej
br. Máriaus – Dismas, Er.*

Proste Pána žatvy

Dnes vám ponúkame ďalšie z rozjímaní sestričky Bernadety, ktoré nám zanechala v druhej časti svojej päťväzkovej knihy – „klepanice“ V blesku Ježiša (slovom klepanica sa počas totality označovali texty, ktoré sa rozširovali prepisovaním na písacom stroji). Spolu so sestričkou sa chceme zamyslieť nad stále aktuálnou výzvou Pána Ježiša.

„Žatva je veľká, ale robotníkov málo“ (Lk 10, 2). Celý stvorený svet je jedno veľké pole. Stvoril si ho pre nás všetkých, Pane. Všetci máme nárok na jeho krásu a úžitok. My – ľudia – ako vrchol stvorenia, mali by sme žiť jeden pre druhého. Toto si nám chcel vštepiť vo svojej rozlúčkovej reči pri poslednej večeri: „*Toto je moje prikázanie: Aby ste sa milovali navzájom, ako som ja miloval vás. Nik nemá väčšiu lásku ako ten, kto položí svoj život za svojich priateľov*“ (Jn 15, 12-13).

Na toto prikázanie si myslel, Ježiš, už teraz, keď si školil prvých misionárov: „*Žatva je veľká, ale robotníkov málo.*“ Udieral si na struny veľkodušnej lásky v ich srd-

ciach. Všetko je vaše, celý stvorený svet, ale aj všetky duše v ňom. Na vás je rad, ako družne, bratsky budete obrábať... žať. Pre vás som prišiel, pre každého zvlášť. Je rad na vás pokračovať na tomto poli lásky: každý pre každého!

Áno, dobre ti rozumiem, Ježiš, počúvam tvoju radu: „*Proste Pána žatvy, aby poslal robotníkov na svoju žatvu!*“ (Lk 10, 2)... Z nášho vyhnanstva si chcel urobiť novú vlasť, lebo kde sa priblíži Kráľovstvo tvojej lásky, tam viac zem nie je vyhnanstvom...

Dobrý Ježiš, teraz už dobre viem, prečo si povedal: „*Proste robotníkov na žatvu.*“ Našu zem, prerastennú a obtočenú trnami hriechu si chcel očistiť od tejto pliahy. Hriech, trnie,

to je satan, ktorý drží vo svojej moci duše. Zla je vo svete veľa, osloboditeľov málo. Tvoje poslanstvo spásy oslobodzuje duše od satana. Treba ho preto hlásať. Na mne je rad vyprosiť hlásateľov! Či toto nebola práve jediná práca karmelskej väzenkyne lásky – sv. Terezky Ježiškovej? Nikdy nevidela misijné územie, stala sa však patrónkou všetkých misijných území.

Nemožno sa chytro odlúčiť od tvojich slov, Ježiš – Misionár! Prepáč, že ťa tak oslovujem. Ty si prvý misionár mojej duše. Chcem ti byť vd'ačná, že si dobyl územie môjho ducha. Preto ma tak uchvacujú tvoje slová, aby sme ťa veľa prosili, aby sme prosili o mnohých robotníkov na tvoju žatvu. I prosiť možno všelijako.

Možno žiadať osobne, písomne, i urgovať je zavše treba. Táto myšlienka ma dnes zaujala: byť vynalievavá v získavaní!

V podstate je to vždy modlitba – proste! Potom vyšší stupeň modlitby – modlitba obety. Táto je ťažšia. Dvadsaťročná Janka – od narodenia ležiaca – tomu porozumela, keď píše: „Hádam mojou chorobou chce Pán Boh niekomu pomôcť, a tak sa preto netrápim.“ V týchto dňoch som sa dopočula aj o hrdinskej matke, vdove, robotníčke. Je to Slovenka, ktorá kedysi odišla s manželom do cudziny. Tu skoro ovdovela. Mala ťažký údel. Zarábala si ako robotníčka, aby užívala seba a dcérku. Misijného ducha v nej ešte na Slovensku zapálil otec arcibiskup Kmeťko.

Každú korunu „nad nutnú potrebu“ venovala napriek svojmu ťažkému životu na misie. Prispievala na štúdiá chlapcov, budúcich misionárov. Popri svojej dcérke dokázala zo svojej mzdy „vyštudovať“ devätnásť misionárov a všetkých ich aj naďalej podporuje. Len ty, Ježiš – Misionár, vieš, koľko si táto matka odoprela, aby to vyšlo aj pre jej devätnásť duchovných synov – kňazov – misionárov. K akému skromnému štýlu života vedela vychovať svoju dcérku, aby sa tá vedela podeliť s devätnástimi bračkami!... Ďakujem ti, Ježiš, za túto slovenskú matku. Je to príklad na zamyslenie.

Nemôžeme stále ostávať iba v nečinných túžbach. Každý máme možnosť, a je to aj naša kresťanská povinnosť, „*prosiť o robotníkov*“ do práce na rozvoji tvojho kráľovstva.

Prostriedky sú na dosah! Keď by som už celkom nič nemala, vždy mi ostane naporúdzi modlitba a osobný kríž!

Zlato – bolesť držíme v rukách. Jedine toto možno ponúknuť tebe, Ježiš, ako výkupnú daň. Dovoľ, nech ti dnes ponúknem:

- všetku bolesť sveta,
- všetky slzy matiek vyplakané za ich deti,
- všetku opustenosť duší,
- všetkých trpiacich, chorých, prenasledovaných, spolu s tým, čo bolí mňa.

K splneniu svojej vykupiteľskej úlohy si potreboval Matku. Aj naši

misionári, kňazi, potrebujú matku, sestru... Aj odo mňa čakáš splnenie úlohy aspoň matky, sestry...

Prosím ťa nielen o devätnástich kňazov, misionárov, ale o mnohých, mnohých, na všetky štyri strany sveta, do všetkých končín, na každé miesto, kde hodláš sám prísť...

Príd' tvoje kráľovstvo, pokorne prosím, príd':

- do každej duše, ktorá o tebe nepočula,
- do duší novodobých pohanov, ktorí si uzavreli prístup k tebe,
- do duší, ktoré sú na prahu večnosti.

Ježiš – Misionár, zaveľ dnes svojím misionárskym príkazom: „*Chodte!*“ mnohým mladíkov a devám... mnohým, mnohým.

Miriam Liptovská
(sr. M. Bernadeta)

Liturgická formácia

V našej liturgickej formácii, ku ktorej nás vyzval Svätý Otec František, budeme dnes pokračovať uvažovaním o liturgických gestách.

Slávenie Eucharistie je vrcholom a prameňom života každého z nás a celej Cirkvi. Preto je nevyhnutné, a už vo svojej podstate si toto slávenie vyžaduje, aby sme neboli na nej len nemými poslucháčmi

a liturgie sa iba zúčastňovali. Druhý vatikánsky koncil ako aj samotný Rímsky misál nás povzbudzujú, aby sa každý veriaci do slávania svätej omše zapojil aktívne. Vyžaduje si to zapojenie celého člove-

ka, nielen jeho myšlienok, ale skutočne celého tela a ducha. Rímsky misál doslova uvádza: „Gestá a držanie tela tak kňaza, diakona a posluhujúcich, ako aj ľudu, majú smerovať k tomu, aby celé slávenie žiarilo dôstojnosťou a vznešenou jednoduchosťou, aby sa chápal pravý a úplný význam rôznych jeho častí a napomáhala sa spoluúčasť všetkých“ (Všeobecné smernice RM, č. 42). Preto je dôležité, aby sme pri účasti na Eucharistii nielen rozumeli vysloveným slovám, ale aby sme si osvojili aj význam liturgických gest, a čo je dôležitejšie, aby sme ochotne robili príslušné gestá, ktorých významu skutočne rozumieme.

Liturgická modlitba totiž osobitným spôsobom spája človeka s Bohom. Z každodennej skúsenosti vieme, že neverbálna komunikácia zohráva v ľudských vzťahoch dôležitú úlohu. Naše gestá, mimika tváre, ale aj tón reči vyjadrujú to, čo chceme adresátovi sprostredkovať, čo je niekedy navonok skryté a slovami ťažko opísateľné. Pretože liturgia je formou komunikácie medzi človekom a Bohom, okrem slov sú dôležité aj gestá, ktoré túto komunikáciu posilňujú a niekedy aj nahrádzajú. Počas liturgie gestikuje predsedajúci liturgického zhro-

maždenia a všetci jeho účastníci. Možno povedať, že liturgické gestá sú modlitebnou „rečou tela“. Konkrétne slovo sa gestami posilňuje a prehlbuje. Liturgickými gestami teda vyjadrujeme svoju túžbu poznať Boha, ukazujeme jeho veľkosť a lásku a zároveň našu účasť na jednote spoločenstva, ktoré liturgiu slávi.

Postupne budeme spoločne uvažovať nad jednotlivými liturgickými postojmi a gestami, aby sme čím lepšie rozumeli a aby tak naša účasť na bohoslužbách bola skutočne aktívnym slávením a ponorením sa do svätých Božích tajomstiev.

Státie

Na začiatok sa pozastavíme pri liturgickom postoji státia, lebo tento postoj je v liturgii najpoužívanejší. Vzpriamené státie je na prvom mieste prejavom úcty. Aj v bežnom živote sa pri stretnutí s vyššie postavenou osobou postavíme. Počas liturgie je státie vonkajším **znakom hlbokej úcty k Bohu ako najvyššiemu Pánovi** (porov. Mt 6, 5; Mk 11, 25; Lk 18, 11; 22, 46). Je charakteristickým **prejavom modliaceho sa**. Ako Židia (porov. Lk 18, 3) pri modlitbe stáli, tak to robili aj kresťania. Dosvedčujú to aj fresky v katakombách, prví kresťanskí spi-

sovatelia a tiež predpisy Nicejského koncilu.

Vzpriamené státie je aj **postoj toho, kto sprostredkúva rozhovor** medzi dvoma stranami. Osobitným spôsobom tento postoj patrí kňazovi ako prostredníkovi medzi spoločenstvom veriacich a Bohom. Preto celebrant stojí pri vysluhovaní všetkých sviatostí (okrem sviatosti pokánia) a svätenín. Kresťania prevzali tento postoj pri modlitbe od Židov (porov. Sir 50, 13). Aj pre veriacich Nového zákona je státie základným postojom v liturgii.

Státie je **znakom radosti z vykúpenia**. Z tohto dôvodu sa už od apoštolských čias pri slávení tajomstiev spásy, najmä v nedeľu (deň zmŕt-

vychvstania) a vo veľkonočnom čase, vždy pri modlitbe stálo.

V postoji vzpriameného státia videli cirkevní otcovia **symbol posvätnej slobody Božích detí**. Pokrstení sú oslobodení od hriechu a už nie sú otrokmi, sú vzkriesení z otroctva hriechov a smrti (otrok musel byť vždy sklonený, ležať pred pánom).

Tiež môžeme povedať, že státie je **postojom radostného očakávania Pánovho príchodu a vzkriesenia z mŕtvych**. Táto eschatologická črta je vyjadrená napr. v Knihe zjavenia sv. apoštola Jána (7, 9; 15, 2), kde vyvolení v nebi stoja a vedia Boha.

Zároveň státie je aj postojom, ktorý v liturgii **vyjadruje pripravenosť konať**.

Sedenie

Druhým najčastejšie používaným postojom v liturgii je sedenie. Podľa starovekého zvyku sedeli úradníci, učitelia a sudcovia na znak authority a dôstojnosti (Ž 106, 32; Mt 19, 28; Lk 4, 20). Sám Kristus sedel pri vyučovaní v jeruzalemskom chráme, ako to uvádza napr. evanjelista Lukáš (Lk 2, 46). Biskup sedel pri rečníckom pulte a z neho vyučoval a predsedal liturgii. Podobne to robil aj presbyter. Je to teda

postoj učiteľa, ktorý vyučuje, a predstaveného, ktorý riadi bohoslužobné zhromaždenie. Preto má biskup svoju katedru (trón – predsednícke miesto), odkiaľ riadi zhromaždenie a odkiaľ hovorí.

Aj veriaci môžu pri istých častiach liturgie sedieť. V tomto prípade je sedenie **postojom počúvajúceho učeníka. Je znakom sústredenia, prijímania a rozjímania o Božom slove** (Lk 2, 46; 10, 39; 1 Kor 14, 30; Sk 20, 9). Presne tak, ako Mária sedela pri Ježišových nohách a počúvala jeho slová. Už v apoštolských časoch bolo sedenie obvyklým javom (Sk 20, 9; 1 Kor 14, 30). Keďže počas prvého tisícročia kresťanstva v chrámoch lavice pre veriacich neboli, bolo dovolené pri čítaniach a počas kázne sadnúť si na zem. V stredoveku sa veriaci počas dlhých bohoslužieb opierali o palice rôz-

nych tvarov, pretože sedadlá boli určené len pre duchovenstvo. Sedenie pre veriacich zaviedli vo svojich kostoloch až protestanti. Ich príklad nasledovali katolíci najprv v krajinách, kde bolo veľa protestantov, a neskôr v celej univerzálnej Cirkvi. Katolíci pridali do kostolných lavíc aj kľáčadlá, aby sa počas liturgie ako aj súkromnej modlitby mohlo pohodlne pokľaknúť.

Z uvedeného si môžeme uvedomiť, že aj tie najjednoduchšie postoje, ktoré sú súčasťou nášho každodenného života, majú v liturgii hlboký význam. Na jednej strane vyjadrujú náš vnútorný postoj a na strane druhej nás pobádajú, aby sme prostredníctvom tohto postoja hlbšie prenikli do tajomstva sláveného v liturgii.

Vdp. Peter Starošík

(Pokračovanie v budúcom čísle)

Kňazi sú veľkým darom

Členovia Rodiny Nepoškvrnenej sa denne modliavajú posvätný ruženec na spoločné úmysly. Na prvom mieste týchto úmyslov je Svätý Otec, biskupi a kňazi. V roku 1979 sa na duchovných cvičeniach pre chorých, ktoré sa konali „tajne“ pod vedením sr. M. Bernadety, zrodila myšlienka do konca života sa modliť a prinášať obety za jedného z novokňazov. Odvtedy sa už mnohí členovia zapojili do tejto iniciatívy. Medzi nimi je aj vozičkárka Tánička, ktorej sme položili niekoľko otázok:

Tánička, vieme o vás, že máte od narodenia telesné postihnutie a ste na vozíčku. Kto vám pomohol a možno stále pomáha prijat' a obetovať kríž choroby?

Byť celý život na vozíku je pre mňa ťažké, ale môj kríž mi od narodenia veľmi obetavo pomáhajú niest' predovšetkým moji rodičia, brat a kňazi.

Odkedy ste členkou Rodiny Nepoškvrnenej?

V tomto roku to bude už 25 rokov. Členkou Rodiny Nepoškvrnenej som sa stala v roku 1998. V októbri, pár dní po prijatí sviatosti birmovania, ktorú som s obrovskou radosťou v srdci prijala z rúk pre mňa svätého kňaza, nášho drahého otca kardinála Jána Chryzostoma Korca, som šla do predajne Spolku sv. Vojtecha, pretože som si chcela kúpiť Sväté písmo. Keď som prišla do predajne, pani predavačka si ma hneď všimla. Bola veľmi milá, rozprávala mi o sestričke Bernadete Pánčiovej. Spýtala sa

ma, či by som aj ja nechcela byť členkou Rodiny Nepoškvrnenej, keď som telesne postihnutá a na vozíku. Ak by som chcela, prihlási ma. Ja som sestričku Bernadetu vtedy už troška poznala, a tak som súhlasila, že sa stanem členkou Rodiny Nepoškvrnenej.

V júni sa budú opäť aj na Slovensku konať kňazské vysviacky a do Pánovej žatvy pribudnú noví robotníci. Čím je pre vás osobne kňaz?

Pre mňa sú kňazi zástupcami Pána Ježiša na zemi, lebo len skrze kňazov sa nám Pán Ježiš daruje v Eucharistii a vo sviatostiach. Kňazi sú nesmierne veľkým darom pre svet.

Aj vy ste sa zapojili do modlitieb za našich kňazov. Prečo ste sa tak rozhodli?

Vždy som sa modlila za kňazov, ktorých poznám, pretože Pán Boh mi do môjho života posielal kňazov, s ktorými ma spája veľmi vzácne priateľstvo. Modlím sa za kňaza, ktorý je už roky veľmi chorý. Za kňaza, ktorého mi Pán Boh daroval skrze spoločné vysluhovanie sviatosti zmierenia v našej farnosti. Za môjho „kamaráta“ kňaza, ktorému museli lekári amputovať nohu. Ale k tomu, aby som sa modlila a obetovala za novokňazov, viedla u mňa dlhá cesta. Ako som už spo-

menula, členkou Rodiny Nepoškvrnenej som 25 rokov, ale dlho som v srdci necítila potrebu zapojiť sa do celoživotnej modlitby Rodiny Nepoškvrnenej za kňazov. Urobila som tak len pred pár rokmi.

Keď ste sa prostredníctvom nášho časopisu dozvedeli, že jednému z kňazov zomrela osoba, ktorá sa za neho modlila, ponúkli ste sa, že ak to tento kňaz prijme, budete sa za neho modliť vy. Čo vás k tomu viedlo?

V roku 2019 som si v časopise Rodina Nepoškvrnenej prečítala rozhovor s kňazom, ktorý si v tom roku pripomínal 25. výročie svojej kňazskej vysviacky. Tento rozhovor ma veľmi oslovil, pretože kňaz nádherným slovami hovoril o kňazstve. O tom, aký je nesmierne šťastný a nekonečne vdáčný Pánu Ježišovi za to, že je kňaz. V súvislosti s Rodinou Nepoškvrnenej hovoril aj o tom, že aj on mal od chvíle svojej kňazskej vysviacky paniu, ktorá sa za neho modlila, ale, žiaľ, táto pani dva roky po jeho kňazskej vysviacke zomrela. Keď som rozhovor s týmto kňazom dočítala, napadlo mi, že keď tento kňaz už nemá z nás členov Rodiny Nepoškvrnenej na zemi nikoho, kto sa za neho modlí, budem sa do konca môjho života za neho modliť ja. A tak sa

štyri roky za neho modlím. Myslím si, že myšlienka modliť sa na tohto kňaza bola od Pána Boha.

Viacerí sa pýtajú, aké modlitby by sa mali modliť za toho „svojho“ kňaza alebo aké obety by mali za neho prinášať? Čo by ste im odporúčali?

Myslím si, že nie je dôležité, koľko modlitieb sa za kňaza modlíme. Dôležité je vytrvať v modlitbe, modliť sa každý deň. Pán Ježiš nepozera na počet modlitieb, ale na to, ako sa modlíme, či je naša modlitba úprimná. Aj krátka modlitba má obrovskú silu. Stačí teda aj krátka modlitba, ale z úprimného srdca!

Ako by ste chceli povzbudiť tých, ktorí uvažujú o duchovnej pomoci kňazom, ale chýba im k tomu odvaha?

Chcem povzbudiť všetkých, najmä chorých, k tomu, aby sa nebáli modliť za kňazov. Aj mne dlho chýbala odvaha. Nebojte sa, Pán Ježiš vám dá silu!

Čo by ste chceli odkázať našim tohoročným novokňazom?

Chcem odkázať všetkým kňazom aj novokňazom, aby sa zo všetkých síl usilovali byť svätými kňazmi, aby svoje kňazské srdcia hlboko ponárali len do Božského Srdca Pána Ježiša a Nepoškvrneneho Srdca Panny Márie!

Čo očakávajú chorí od kňazov?

My chorí očakávame od kňazov predovšetkým ich modlitbu, duchovnú podporu, veľmi potrebujeme ich priateľstvo, posilu v utrpení, pochopenie. Potrebujeme cítiť, že aj my sme dôležití pre tento svet. Ale rovnako aj všetci kňazi veľmi potrebujú našu modlitbu, duchovnú podporu, pochopenie, povzbudenie...

V posledných rokoch klesá počet tých, ktorí sa hlásia do seminára alebo do niektorého rehoľného spoločenstva. V čom vidíte príčinu tejto situácie?

Príčina je, že svet, žiaľ, aj naše Slovensko, nechce Pána Boha! Slovensko už nie je kresťanské, veľmi

veľa ľudí odmieta Pána Boha! Mnoho detí a mladých ľudí už nie je rodičmi vychovaných k láske k Pánu Ježišovi a Panne Márii. Preto klesá počet kňazských povolání. Jediná cesta, ako to môžeme zmeniť, je vrátiť sa späť k Pánu Ježišovi.

Ako môžu prispieť členovia RN k tomu, aby sa zvýšil počet tých, ktorí odpovedajú na Pánovu výzvu svojim áno, a potom s Božou pomocou a pod ochranou Panny Márie na tejto ceste povolania vytrvávajú až do konca svojho života?

Musíme dôverovať Pánu Bohu a modlitbou ho neustále prosiť o to, aby nám daroval nových kňazov a rehoľníkov.

Za rozhovor ďakuje sr. M. Alžbeta

Nesmúťme, Pán je s nami

V čase, ktorý prežívame, teda po ústupe pandémie, keď za našou východnou hranicou zúri ukrutná vojna, keď prežívame strach z budúcnosti, chcem sa vám prihovoriť a uistiť vás, že nie sme sami. Treba zahodiť strach a smútok a radosť sa, lebo Pán je s nami. Našťastie, nikto nám Pána nezobral, on je neustále s nami. Tu vidíme návod, ako sa zbaviť strachu. Kľú-

čom ku všetkému je skúsenosť prítomnosti Ježiša v našom živote. Nie je možné smútiť, nie je možné prežívať strach, keď máme vedomie prítomnosti Ježiša – Ženícha v našom živote...

Pripomína sa mi tu stať Evanjelia o búrke na Galilejskom jazere, keď sa apoštolí, ktorí boli v loďke, báli, lebo nevedeli, čo ich čaká. Náhle však zbadali postavu, ktorá sa k nim

približovala. V tejto postave spoznajú Ježiša a tiež počujú jeho hlas: „Vzchopte sa, to som ja, nebojte sa!“ Vždy, keď sa zamýšľam nad týmito slovami, uvedomujem si, že Pán Ježiš im nehovorí: „Nebojte sa, loďka je dobre spravená, nie sú v nej diery, voda sa do nej nedostane!“ Nehovorí ani: „Nebojte sa, predsa na jazere boli už horšie búrky a nič sa vám nestalo!“ On hovorí: „Vzchopte sa, to som ja, nebojte sa!“ Veľmi dôležitá je jeho prítomnosť, dôležitá je skúsenosť Kristovej prítomnosti.

V tom, čo sme prežívali a čo prežívame, v tom, čo sa deje vo svete, je doslova spásanosná a veľmi dôležitá skúsenosť prítomnosti Ježiša Krista v našom živote. Nie sme sami.

Prítomnosť Krista v našom živote si treba pestovať, uvedomovať si ju. Ja si vo svojom kresťanskom a kňazskom živote neviem predstaviť život bez Ježiša. To sa mi jednoducho nechce zmestiť do hlavy. To môžem povedať s istotou, na základe mojich skúsenosti pozitívnych, ale aj tých negatívnych. Vieme, že chceme mať náš zrak upretý na Ježiša, ale veci tohto sveta, veci, ktoré považujeme za dôležité, nevyhnutné a nepokoj prispievajú k tomu, že sa nám Ježiš stráca

z nášho obzoru. Majme zrak obrátený smerom k Ježišovi Kristovi!

Keď ešte nebol internet, nebola televízia, ľudia chceli mať účasť na rôznych radovánkach, vtedy na jarmokoch a na iných miestach sa predvádzali rôzni majstri, mágovia, zabávači. Jedným z odvážnych umení bolo číslo ekvilibristu – človeka chodiaceho po lane. Muž prechádzal po lane vo veľmi nebezpečnej výške. Sem-tam, keď bol v strede sa zakolísal, aby priviedol ľudí k stĺpnutiu. Samozrejme, on veľmi dobre vedel prejsť na druhú stranu, ale tá neistota, to, že sa zakolísal, to stĺpnutie divákov mu zvyšovalo príjem, ktorý mal od ľudí. Bol veľmi šikovný, ale vedel, že sa nemôže pozeráť pod svoje nohy a tiež sa nemôže pozeráť dole na divákov. Vraj, keby sa takto pozeral, nedokázal by prejsť. Jeho šikovnosť spočívala v tom, že svoj zrak mal upretý na bod, ktorý bol v cieli.

Je to obraz, ktorý sa zhoduje s naším životom. Keď budeme mať vždy pred svojimi očami Ježiša, vtedy sa

nebudeme sústred'ovať na strach, na neistotu, na to, čo v tomto svete prežívame, ale pred našimi očami a v našich srdciach bude Ježiš. Tak prejdeme svojím životom a dostaneme sa do cieľa, lebo to predsa Ježiš je prameňom našej sily. Najdôležitejšie je, aby sme nikdy nestratili Ježiša. Všimnime si, že Peter počas búrky na jazere hovorí: „Pane, dovol' mi, aby som mohol prísť k tebe po vode.“ Je to zvláštne, lebo ešte pred okamihom bol veľmi vyľakáň, kričal od strachu, nevedel si s tým rady. Teraz chce zanechať jedinú istotu, ktorou je pre neho loďka. Napriek Petrovmu chvíľkovému zaváhaniu, ktoré spôsobí, že sa začína topiť, Ježiš mu dá zakúsiť, že len on ho môže zachrániť, že len on je jeho istota...

Pamätám si na skúsenosť z jedného môjho pôsobiska. Na prvé piatky v mesiaci sme navštevovali chorých v ich domácnostiach. Medzi inými som navštevoval jedného starčeka, pri ktorom vždy bola jeho manželka. Manžel bol veľmi chorý a pritom bol hluchonemý. Ona sa s ním rozprávala posunkovou rečou, ktorú poznali len oni dvaja. Od nich som vždy odchádzal veľmi povzbudený. Tam som zakusoval také pohladenie duše. Prinášal som do tohto domu Pána Ježiša

a z neho som si odnášal krásne zážitky. Táto starenka totiž bola ne-skutočne radostná, jej srdce prekypovalo radosťou. Vedela sa s ňou deliť. Jedného dňa som sa jej opýtal: „Povedzte mi, prosím, odkiaľ prúdi táto vaša radosť? Odkiaľ máte takú silu ducha? Odkiaľ máte silu a radosť, keď vo vašom živote bolo toľko nešťastia?“ Okrem toho, že sa starenka starala o chorého manžela, pochovala už troch synov, ktorí postupne zomreli pri rôznych nešťastiach. Vtedy ma táto starenka zahanbila, lebo povedala: „To sa ma vy, duchovný otče, pýtate, odkiaľ prúdi táto moja radosť pre život? Vy by ste to mali najlepšie vedieť. Ale poviem vám to. Keď som bola mladučka, mamka ma naučila spievať pesničku, ktorú si spievam vždy, keď mi je ťažko a nádej sa vracia. Vracia sa aj radosť a sila.“

Keď som tam bol na návšteve v ďalší prvý piatok, pozerám, a na stole leží papier, na ktorom je napísaná táto pieseň. Pesnička znela nasledovne: „Celá moja nádej je v mojom Bohu, nebudem sa ničoho báť ani smútiť. Boh zarmútil, Boh dá radosť, lebo je Bohom všetkého a je aj mojím Bohom.“

Nikdy v živote som túto pesničku nepočul spievať, ale keď si opa-

kujem jej slová, tak aj do môjho srdca vstupuje radosť.

Možno byť človekom, ktorý si myslí, že má všetko, že mu nič nechýba, a pritom vo svojom živote prežívať bolesť a neistotu. Ale možno byť starenkou, ktorá má chorého manžela, o ktorého sa sama stará, lebo jej deti sú už vo večnosti, a pritom mať v srdci radosť, tú skutočnú radosť a nádej. Je to skúsenosť, ktorá mi ukazuje, že ten, kto dôveruje Ježišovi, nikdy nebude sklamaný.

Svadobní hostia nemôžu smútiť, kým je ženích s nimi. A Ježiš je predsa s nami! Niekedy môžeme mať dojem, že ženích nám bol vzatý. Ale pozrime sa, spomínaná starinka premenila svoj dom na domá-

cu Cirkev, či na domáci chrám. Kvôli svojmu pokročilému veku, kvôli chorobám ona ani jej manžel už nemohli ísť do chrámu, ale život v ich domácnosti pulzoval vierou, lebo tam bol prítomný Ježiš. Samozrejme, že svätá omša v chráme je nenahraditeľná, ale na Krista môžeme svoj zrak uprieť všade, a tak bez strachu, ale plní radosti môžeme kráčať životom k cieľu, ktorým je on sám.

Myslím si, že keď prežívame niečo ťažké, keď nemáme východisko, všetko treba postaviť na jednu kartu – na Ježiša. My predsa nemôžeme smútiť, kým je ženích s nami!!! A On je naozaj vždy s nami!

P. Piotr Lasota SAC

Máriina výzva

„Pokánie, pokánie, pokánie!“ „Modlite sa ruženec!“ Ako sme už v predchádzajúcom čísle uviedli, Panna Mária viackrát pri svojich zjaveniach zopakovala tieto výzvy. Členovia Rodiny Nepoškrvnenej sa snažia brať tieto Máriine slová vážne a denne sa modlietajú posvätný ruženec. Po slovách povzbudenia pápeža Leva XIII. sa dnes chceme zamyslieť nad slovami ďalších pápežov.

Pred prvou svetovou vojnou spravoval Cirkev svätý pápež Pius X. Vo svojom testamente napísal: „Zo všetkých modlitieb ruženec je najkrajšia a najúčinnnejšia modlitba...

Ak chcete, aby vo vašich domoch panoval pokoj, modlite sa ruženec.“

To isté odporúčal pápež Pius XI.: „Otcovia a matky, ak chcete dať svojim deťom dobrý príklad, zhromaždite

po dennej práci rodinu pred obrazom nebeskej Matky a modlite sa ruženec.“

Aj Pius XII. radil každej rodine vrátiť sa k zvyku modliť sa večer po denných prácach ruženec. Tento pápež nazýva ruženec *súhrnom celého evanjelia*.

Pápež sv. Ján XXIII., ktorý zvolal Druhý vatikánsky koncil, napísal niekoľko dokumentov o modlitbe ruženca. Okrem toho napísal dve ružencové rozjímania a na generálnych audienciách sa v mnohých príhovoroch venoval modlitbe ruženca a rozdal množstvo ružencov.

V apoštolskom liste z mája 1961 píše: „Ruženec je spoločná modlitba vyjadrujúca všetky bežné a mimoriadne potreby Cirkvi, národov a celého sveta.“

Druhý vatikánsky koncil vyzdvihol úlohu Márie v dejinách spásy. Konciloví otcovia sa venovali tejto otázke na niekoľkých zasadaniach. Mysleli na mariánsku úctu, teda aj na modlitbu ruženca.

Pápež sv. Pavol VI. mal k Panne Márii hlboký synovský vzťah, ktorý sa prejavil v originálnych a básnických podobách chvály, obdivu, vďačnosti a prosby. Jeho mariánske modlitby vznikali postupe počas celého štvrtstoročia, odkedy sa stal milánskym arcibiskupom, až do kon-

ca jeho života v úlohe najvyššieho pastiera Cirkvi. Nazval ich *Mariánske modlitby*. Okrem toho venoval Panne Márii, jej úcte ako Panne a Matke, dve encykliky a dve apoštolské exhortácie. Pápežove príhovory o Márii odznali pri rôznych liturgických sláveniach a aj počas audiencií. Vo svojej exhortácii nazvanej *Marialis cultus* z roku 1974 poukazuje na pravú mariánsku úctu. V záverečnej časti s názvom *Za obnovu pobožností k Panne Márii* pripomína aj potrebu obnovy modlitby Anjel Pána a ruženca. Zamyslime sa nad niekoľkými slovami z tohto pápežovho dokumentu:

- Ruženec je evanjeliová modlitba, a tak ju nazývajú dnes viac než v minulosti duchovní pastieri...
 - Ruženec postupne rozvíja a dáva najavo, akým spôsobom sa Slovo Božie z milosrdného rozhodnutia Božieho zapojilo do ľudských osudov a uskutočnilo dielo vykúpenia: veď v ruženci sa príhodne po poriadku uvažuje o základných spasiteľných udalostiach, ktoré sa uskutočnili v Kristovi, od panenského počatia Božieho Slova a tajomstiev Ježišovho detstva až po vrcholné veľkonočné udalosti, to jest požehnané umučenie a slávne vzkriesenie, a ich účinky v rodiacej sa Cirkvi na Turíce, i v samej Panne Márii, keď po tomto pozemskom vyhnanstve bola s telom i dušou vzatá do nebeskej vlasti.
 - Ruženec sa opiera o evanjelium a jeho stredobodom je tajomstvo vtelenia a ľudského vykúpenia. Preto je to vonkoncom christologická modlitba. Veď najvlastnejšia zložka ruženca – litániové opakovanie anjelského pozdravenia Zdravas', Mária – sa premieňa na neprestajnú chválu Kristovu.
- Pápež pociťuje naliehavú potrebu pripomenúť, popri účinnosti ruženca ako modlitby chvály a prosby,

aj inú podstatnú zložku, a tou je kontemplácia. Bez nej je ruženec ako telo bez duše a vystavuje sa nebezpečenstvu, že sa jeho recitovanie stane roztržitým a bezduchým opakovaním formuliek.

Celá apoštolská exhortácia pápeža Pavla VI. sa nesie v znamení otcovského pripomínania správnosti a hodnoty mariánskej úcty v liturgii. Nemohol preto nespomenúť vzťah ruženca k liturgii a hlavne to, že je nesprávne modliť sa ruženec počas liturgických úkonov – teda počas slávenia svätej omše a vysluhovania sviatostí.

Pápež Ján Pavol I. nestihol počas svojho krátkeho pontifikátu (33 dní) napísať okružný list pre Cirkev na túto tému. Vo svojej homílii, ktorú predniesol 7. októbra 1973 ešte ako kardinál Albino Luciani, však podáva krásnu obranu ruženca, ktorá je aj po päťdesiatich rokoch stále aktuálna. Vyberám z nej iba niekoľko myšlienok:

- Čo by sa stalo, keby som na katolíckom podujatí vyzval prítomných, aby ukázali, čo majú vo svojich vreckách a kabelkách? Určite by som uvidel veľa hrebeňov, zrkadielok, rúžov, peňaženiek, zapalovačov a iných viac alebo menej užitočných vecí.

Ale koľko by som narátal ružen-cov? Určite menej než pred rok-mi.

- Ruženec niektorí odmietajú ho-
voriac: Je to detinská a poverčivá
modlitba, nevhodná pre dospelých
kresťanov. Alebo: Je to
modlitba, ktorá sa zautomatizuje
a zredukuje na uponáhľané, mo-
notónne a nudné opakovanie
Zdravasov. Alebo: Modliť sa ru-
ženec je staromódne – dnes
máme lepšie možnosti...
- Dovoľte mi ako pastierovi duší
vyjadriť niekoľko svojich dojm-
mov o tejto veci.
- Po prvé: Kríza ruženca je len
sprievodným javom toho, čo jej
predchádza ako kríza modlitby
vo všeobecnosti. Ľudí úplne po-
hltili hmotné záujmy, málo mys-
lia na svoju dušu.
- Po druhé: Niekedy je prehnané
tvrdiť, že by sme pri modlitbe
mali byť „dospelými kresťanmi“.
Keď sa rozprávam osamote
s Bohom a Pannou Máriou, osob-
ne sa radšej cítim dieťaťom
než dospelým. Vtedy sa moja
mitra, čiapočka a prsteň rozply-
nú. Dospelý si musí vziať voľno
a taktiež biskup s prísny, váž-
nym a dôstojným správaním,
aby som sa oddal spontánnej než-
nosti, akú má dieťa voči mamič-
ke a oteckovi. Byť aspoň polho-
dinu taký, aký som v skutočnosti,
so svojou biedou a tým najlep-
ším, čo je vo mne; cítiť, že z hlbín
môjho bytia sa vynorí to dieťa,
ktorým som kedysi bol; dieťa,
ktoré sa chce smiať, rozprávať
a milovať Pána a niekedy cíti
potrebu plakať, aby sa mu uká-
zalo milosrdenstvo – to všetko mi
pomáha modliť sa. Ruženec, jed-
noduchá a ľahká modlitba, mi
pomáha byť dieťaťom a vôbec sa
za to nehanbím.
- Ruženec je vraj opakujúcou sa
modlitbou. Otec Charles de Fou-
cauld však hovoril: „Láska sa vy-
jadruje niekoľkými slovami,
vždy tými istými a vždy odzno-
vu.“
- Nudná modlitba? Môže byť
a nemusí. Môže to byť modlitba
plná radosti a šťastia. Ak sa ho
viete modliť, ruženec na začiatku
pozdvihne vaše oči k Márii
a postupne toto spojenie naberá
na intenzite. Alebo sa z neho sta-
ne refrén, ktorý pramení zo srd-
ca a utišuje dušu ako pieseň.
- Ruženec je chudobná modlitba?
A aká modlitba by potom bola
„bohatá“? Ruženec je séria Ot-
čenášov, modlitby, ktorú nás na-

učil sám Ježiš, Zdravasov, Božieho pozdravu Panne Márii skrze anjela, a Sláva Otcu, čo je chválospev na Najsvätejšiu Trojicu. Alebo by ste namiesto toho mali radi vznešené teologické úvahy? Tie by neboli vhodné pre chudobných, starých, pokorných a jednoduchých. Ruženec vyjadruje vieru bez vymyslených kompli-

kácií, bez výhovoriek a bez zbytočných slov. Pomáha nám odovzdať sa Bohu a veľkodušne prijať utrpenie.

A aký bol postoj pápeža sv. Jána Pavla II. k modlitbe posvätného ruženca? O tom budeme uvažovať nabadúce.

*Sr. M. Irena Kopanicová, SMVS
(Pokračovanie v budúcom čísle)*

Šťastná dcéra Panny Márie

Ponúkame vám ďalší zo životných príbehov členov Rodiny Nepoškvrennej, ako nám ho v zvukovej podobe zanechala sestrička Bernadeta. Táto naša členka sa v posledných rokoch svojho života podpísovala Šťastná Mária. A Marienka sa nielen takto podpísovala, ona šťastnou naozaj bola. Prečítajme si jej životný príbeh a zamyslime sa nad tým, či by sme aj my po prežití takéhoto detstva a mladosti, napriek ťažkému telesnému postihnutiu dokázali pravdivo povedať, že sme šťastní.

Dňa 30. januára 1993 sa s nami rozlúčila jedna šťastná Mária. Bola naozaj šťastná? Bola, no nie od narodenia. Detstvo a mladosť mala krutú. Asi po roku života ju postihla detská obrna. Mama sa najprv trápi-la s ňou doma, ale pre neustály ot-cov krik a výčitky, načo im je mrzák v dome, vložila svoju dcérku do koša a vyložila ju v zime na balkón, aby tam zamrzla. Tak ju objavila polícia. Dieťa dali do ústavu. Vyras-tala ako mrzáčik, len ako plaziaci sa

tvor, veď nik jej nepodal ruky, aby mohla urobiť prvé krôčiky. Vy-rastala v rôznych ústavoch a v škole pre mrzáčikov, stále v ateistickej výchove. Keď si uvedomila svoj stav, zachvátila ju zúrivosť voči tomu, kto jej takú chorobu poslal. Balíček ani list z domu nikdy nedo-stala. Tak prežívala svoje detstvo a celú svoju mladosť.

Vedúci ústavu ju raz oslovil: „Má-ria, zajtra cestujem cez tvoju rodnú dedinu. Zobral by som ťa so sebou,

aby si poznala, kde si sa narodila a kde máš ešte mamu. Vracat' sa budeme až na druhý deň. Hádam ťa na jeden deň len príjmu a na jednu noc strpia.“ Pricestovali. Sotva auto zatavilo pred jej rodným domom a vedúci ju vyložil z auta, privítal ju brat so slovami: „Zobrakov v dome nepotrebujem!“ Otec už nežil a mama sa bála najstaršieho syna, lebo aj ju ledva trpel v dome. Mária by sa bola radšej prepadla do zeme, ako vydržať do druhého dňa v dome, kde nie je vítaná...

To bol prvý úsek jej života, ako mi to raz napísala. A ten druhý? Dozvedela sa o Rodine Nepoškvrnenej. Ponúkli sme jej atmosféru rodiny. So smädnou dušou a srdcom to prijala. Naučila sa modliť a namiesto pozemskej matky si ju pritúlila nebeská Matka – Panna Mária. Pomaly zabúdala na seba, na svoju bolesť a čoraz viac vnika-

la do bolestí Sedembolestnej. Mimoriadne ju zachytila myšlienka, že hoci je ťažko postihnutá, nie je preto na tomto svete zbytočná. Panna Mária sa stala Matkou všetkých detí sveta, keď ako Matka strácala najlepšieho Syna, Božieho Syna. On jej namiesto seba ponúkol nás všetkých. Marienka nám ako znovu-zrozená napísala: „Hoci som najmenšie zrníčko na svete, hoci som také *nič*, môžem byť užitočná! Začínam deň čo deň viac milovať Ježišovu Cirkev. Zo srdca ďakujem, že ste na mňa nezabudli a že ste moju adresu dali novokňazom. Kto si ma vytiahne, ten bude mojím duchovným bratom a synom. Budem mu sestrou i mamkou. Budem sa za neho obetovať. Moje bolesti už nebudú viac mojimi. Budem patriť kňazom, biskupom, Svätému Otcovi. Som šťastná, že sa môžem takto celá rozdat': ja – zrníčko, ja – nič.“

Keď sme ju krátko pred smrťou navštívili, to už bola Mária naozaj blažená duša. Skoro päťdesiat rokov trpela na tele, ale v duši to už bola do posledného atómu len šťastná Mária, dcéra Panny Márie, Kráľovnej všetkých svätých.

*Zapísané
zo zvukovej nahrávky spomienok
sr. M. Bernadety Pánčiovej*

Nebojme sa prísť k Matke

Všetko sa začalo už v lete, keď som začal mať v práci, ale aj doma, pri akejkoľvek námahe bolesti na hrudi, zadýchaval som sa... Zo začiatku si všetci, a ja tiež, mysleli, že je to z ťažkej práce a bude to od chrbtice. Stále sa to však zhoršovalo. Nakoniec som skončil u kardiologičky a potom to malo už pomerne rýchly spád. Poslala ma na CT vyšetrenie srdcových ciev. Výsledky, ktoré prišli, boli pre mňa veľmi zlé. Moje cievy boli upchaté a z toho jedna kriticky, až na 95%. O pár dní som už bol hospitalizovaný v Stredoslovenskom ústave srdcových a cievnych chorôb v Banskej Bystrici. Tam som podstúpil zákrok, ktorý sa volá invazívna koronarografia. Aby ste boli v obraze: idú vám kamerou cez tepnu na ruke alebo cez slabinu na nohe až do srdca a keď sa dá cieva opraviť, hneď to aj urobia. Vložia tam tzv. stent, ktorý cievu otvorí a umožní normálny prietok krvi a zásobovanie srdca. Lenže nadomnou vyniesli ortieľ: bajpas srdca. Takže operácia srdca, pretože jedna cieva sa ešte opraviť dala, ale druhá bola vo veľmi zlom stave.

Bol to pre mňa šok. Vedel som, že je to ťažká operácia, pri ktorej bude zrejme moje srdce odstavené a budem napojený na mimotelový obeh a na umelú pľúcnu ventiláciu... Plakal som a moja manželka doma tiež. Hneval som sa. Pýtal som sa Boha prečo? Prečo, keď mám prácu, máme sa trochu lepšie, prečo sa mi to stalo? Čo budem robiť? Ako sa postarám o rodinu? Pretože rekonvalescencia po takejto operácii trvá aj rok... Nakoniec lekári na konzíliu rozhodli, že operácia bude o tri mesiace, čiže 6. februára. Nešlo mi to do hlavy. Som na tom tak zle, každú chvíľu mi hrozí vážny infarkt a teraz mám doma tri mesiace čakať? A tak som sa obrátil na Bratislavu, či by pre mňa nemali termín aspoň trochu skôr. Odpoveď bola: o dvanásť mesiacov. A vtedy prišlo vnuknutie: Začni sa modliť Pompejskú novénu. Nabral som teda odvahu a začal som sa modliť. Povedal som Panne Márii, že neprosím, aby mi vyprosila úplné uzdravenie, len keby som mohol predísť tej operácii alebo aby môj zlepšený zdravotný stav dovolil oddialiť ju. Prosil som

o druhú šancu. V tej chvíli bolo vlastne nemožné predísť spomínanej operácii, ale povedal som si, Bohu nie je nič nemožné.

Ako dni ubiehali, začal som rozmýšľať o tom, že novému končím 4. januára a operácia má byť 6. februára. Ako sa dozviem, či sa niečo zmenilo? Kto ma pošle na nejakú kontrolu ciev? Kto mi uverí, že sa môj stav zlepšil?... Ale znovu vyhrala Panna Mária. Povedal som jej: „Ak mi vyprosíš zlepšenie zdravotného stavu, ty už potom zariaď aj ostatné.“

Potom prišlo ďalšie vnuknutie: Kontaktuj Východoslovenský ústav srdcových chorôb. A tak vravím: „Dobre, Matka, toto mi doteraz ne-

napadlo. Skúsím to.“ Tak som im opísal celú situáciu a poprosil som, či by pre mňa nemali termín skôr ako vo februári a či by sa pozreli na moje výsledky. Všetko som poslal priamo na kardiochirurgiu. V predposledný deň prosebnej časti novény, čiže na 26. deň, mi zvoní mobil. Zdvihol som to a vra-

vím: „Áno, prosím?“ Z druhej strany sa ozvalo: „Tu Východoslovenský ústav... Pán prednosta kardiochirurgie si pozerá vaše papiere a je ochotný zoperovať vás do konca roka, hneď po Vianociach.“ Vravím si, super som odhodlaný a budem to mať za sebou. Ale znovu myšlienky. Ešte vtedy nebudem mať domodlnú novému. Ako to bude? Ako sa budem modliť vtedy, keď budem na pľúcnej ventilácii? Ved' som prosil Pannu Máriu, aby som predišiel operácii. Mal som v hlave zmätok, ale bol som zmierený a odovzdal som to Bohu. O pár dní znovu zvoní mobil. „Prosím?“ Znovu sa mi ozvala tá istá milá pani z kar-

diochirurgie: „Pán prednosta síce vaše papiere prečítal, ale on by chcel vidieť aj CD s CT vyšetrenia. Vybavte si to s Bystricou, aby nám to poslali. Chce vidieť na vlastné oči, ako cievy vyzerajú.“

Tak som to teda vybavil. O tri dni znovu telefón: „Pán prednosta si pozrel vašu koronarografiu a nerád by vám už teraz rezal srdiečko. Bola by tam jedna možnosť, ale chce ešte počkať na jedného pána doktora, ktorý je teraz na PN. Prekonzultuje to s ním a ozve sa.“ V tom momente som už vedel na 95%, že operácia nebude. Stále tam však ostalo tých 5% ľudskej malovernosti. Veď viete... Utekal som do izby, rozplakal sa pri soche Panny Márie a nezmohol sa na nič iba na slová: „Čo si to urobila? Ja si to nezaslúžim!“ To isté som povedal Pánu Ježišovi.

Čakal som teda na ďalší telefonát a na konečné rozhodnutie. 22. decembra 2022 mi znovu milá pani volá... „Pán Kováč, dnes sa vám ozve pán doktor z kardiológie.“ Pýtam sa: „Z kardiológie? Nie z kardiochirurgie? Rozumiem tomu dobre? Operácia teda nebude?“ „Nie, pán Kováč, nebude. Všetko vám vysvetlí pán doktor. A prajem vám šťastné a veselé Vianoce!“

Bol som v šoku a hneď na to som už mal email od pána doktora, ktorý mi oznámil, že po prekonzultovaní môjho stavu s prednostom kardiochirurgie sa rozhodli, že ešte taký radikálny zákrok robiť nebudú.

Prežil som šťastné Vianoce a druhého januára 2023 som nastúpil na hospitalizáciu do Košíc. Lekár s obrovskými skúsenosťami mi kritickú cievu „opravil“ a urobil to tak, že tú druhú, tiež zlú, riešiť aspoň zatiaľ netreba. Po operácii mi oznámili, že do bežného života sa vrátim do šiestich týždňov a bude potrebné pravidelne užívať lieky, ktoré mi predpísali.

O čo som s dôverou prosil, to som naozaj dostal. Mám síce aterosklerózu ciev, a tá je navždy, obetujem ju však Pánovi. Možno ma raz tá operácia neminie, ale Panna Mária mi vyprosila jej oddialenie, ako som o to prosil. A ktovie, možno raz budem uzdravený aj úplne.

Boh je nevyspytateľný a milosrdný, milujúci Otec. A ešte jedno: Nikdy sa nebojte žiadať o čokoľvek. Nikdy sa nebojte prísť k milujúcej Matke, lebo ona nás miluje a vyprosuje neustále hojnosť Božích milostí. Ona nás vlastne svojím orodovaním zachraňuje.

Marek Kováč

Panna Mária

– Rozväzovačka uzlov

(20. časť)

V predchádzajúcom článku nášho časopisu o Panne Márii – Rozväzovačke uzlov sme začali hovoriť o prítomnosti Panny Márie na svadbe v Káne. Hovorili sme, že na Máriu sa môžeme pozeráť z troch rozličných uhlov pohľadu. Z uhla zbožnosti, skúsenosti a charizmy. Hovorili sme o mariánskej zbožnosti a o tom, čo je to mať skúsenosť s Máriou. V tomto článku si povieme o tom, kedy sa Mária môže stať charizmou. Je to vtedy, ak ja človeku, ktorý prežíva strach, úzkosť dávam Máriu ako Matku. Je to dar, ktorý mi bol daný, aby som ho dával ostatným. Budeme hovoriť o tom, že každé ľudské bytie pozostáva z dvoch prvkov – prvku mužskosti a prvku ženskosti. Rozoberieme si niektoré hnutia ako sú vzťahy, rozlišovanie, ktoré vychádzajú z prvku ženskosti.

Čo je to mať skúsenosť s Máriou? Mária, ja som taká rozptýlená, keď sa modlím. Prosím ťa, pomôž mi prijať Božie sústredenie. Mária, ja som chorá. Prived' ma k Ježišovi, aby ma uzdravil. Mária, upadám do pokušenia. Pomôž mi, aby som prijala Božiu ochranu. Takže toto je úloha Matky. Nie je to Mária, ktorá mení vodu na víno. Ale Mária ma privádza k tomu, kto to vie urobiť. Takže ten strach protestantov, ktorí si myslia, že my dávame Márii miesto, ktoré patrí iba Ježišovi, to je taký falošný strach. Áno, môžu byť aj nerozumní kresťania, ktorí skrze svoju nerozumnosť dajú Má-

rii miesto, ktoré patrí Ježišovi. Ale to nie je naše náboženstvo. Mária ma vedie k Ježišovi a Mária sa môže stať charizmou. Čo je charizma? Charizma je dar, ktorý ti dáva Boh, aby si budoval komunitu, spoločenstvo. A Mária sa stáva charizmou vtedy, ak ja človeku, ktorý prežíva strach, úzkosť ukazujem Máriu ako Matku. Sme obklopení ľuďmi, ktorí sú znechutení, ktorí strácajú v živote akúkoľvek nádej. Je to niečo, s čím sa stretávame každý deň. Prečo dochádza k toľkým samovraždám? Je to presne z toho dôvodu, že človek je znechutený, v živote stráca nádej. Ak týmto ľu-

d'om ponúkne Máriu, Mária ich môže zachrániť. Keď máš Matku vo svojom živote, o ktorej vieš, že ťa môže zachrániť, tak to ti dáva novú nádej. Mária sa týmto spôsobom stáva charizmou. Dar, ktorý mi bol daný, aby som ho dával ostatným.

Je zaujímavé, že Mária je vo Svätom písme trikrát nazvaná ženou. V Káne Galilejskej: „Žena, nás do toho nič nie je“ (porov. Jn 2, 4). Na Kalvárii: „Žena, toto je tvoj syn“ (porov. Jn 19, 26). A potom Pavol v Liste Galat'anom hovorí: „A keď sa čas naplnil, Boh poslal svojho jediného Syna, ktorý sa počal zo ženy“ (porov. Gal 4, 4). Môže sa stať, že si budeme myslieť, že keď Mária bola nazvaná ženou, ako keby to bolo akési jej ponižovanie. Ale naopak, to, že bola nazvaná ženou, to bolo oslovenie vyjadrujúce plnosť žensťva. Každé ľudské bytie pozostáva z dvoch prvkov: dva prvky, ktoré psychológovia nazývajú animus a anima. A to znamená mužskosť a ženskosť. Každý človek aj žena má v sebe určitý objem mužskosti. A aj každý muž má v sebe určitý objem ženskosti. U normálneho muža vzrastá, kľíči mužskosť. A u ženy vzrastá, kľíči ženskosť.

Sú niektoré hnutia, ktoré vychádzajú zo ženskosti. Napríklad vzťahy. Vzťahy vychádzajú z prvku ženskosti v každom jednom z nás. My všetci potrebujeme vzťah s Bohom. Ale náš vzťah s Bohom vychádza z prvku ženskosti v každom jednom z nás. Tak teraz už chápete, prečo vzťah s Bohom je oveľa jednoduchší pre ženu ako pre muža?! Byť vo vzťahu s Bohom, modliť sa k Bohu, vstúpiť do priateľstva s Bohom je oveľa jednoduchšie pre ženu, pretože to vychádza zo ženskosti. Zaiste, ak muž chce vstúpiť do vzťahu s Bohom, tak musí použiť tú ženskosť, ktorá je v ňom. My všetci potrebujeme vzťah s Bohom.

Ďalšie hnutie, ktoré je dôležité, je rozlišovanie. Ale aj rozlišovanie vychádza z našej ženskosti. Ako viete, muž je viac logický a žena je viac intuitívna. Mat' intuíciu je jed-

noduchšie pre ženu ako pre muža. A pre muža je oveľa jednoduchšie byť logickým. A rozlišovanie, to je vlastne intuícia, ale na tej Božskej úrovni. To znamená, že keď chcem spoznávať Božiu vôľu, tak to musím robiť skrze rozlišovanie. Logika nestačí. Častokrát nevieme, čo je Božou logikou. S Bohom nemôžeme kalkulovať. Môžeme rozlišovať, čo je jeho vôľa pre mňa. Prečo Boh žiada niečo odo mňa a nie od inej osoby? Prečo Boh koná takto v prípade tejto rodiny a takto v prípade inej rodiny? Prečo Ježiš vzkriesil z mŕtvych Lazára, ale nevzkriesil z mŕtvych Jozefa, svojho otca? Prečo, keď uzdravil slepca z Jericha, urobil to jednoducho len dotykom rúk a prečo druhého slepca uzdravil tak, že mu dal na oči blato a povedal mu, nech sa umyje v rybníku Siloe a zrak sa mu vracal len postupne, kúsok po kúsku? Je úplne zbytočné pri tomto používať logiku, pretože nikdy neprídeme k záveru. Prečo apoštol Ján zomrel, keď bol veľmi starý a Ježiš zomrel, keď mal 33 rokov? V tom neexistuje žiadna logika. Každý z nás potrebuje rozlišovať. Rozlišovanie nie je založené na logike. Rozlišovanie je založené na intuícii. A intuícia je dar žien. Tak vidíte, ako je Mária dôležitá na mojej duchovnej ceste.

Ona je tá, ktorá mi pomáha rozlišovať Božiu vôľu. Nedokážem to zvládnuť sám. Nedokážem to zvládnuť len svojimi myšlienkami, svojimi logickými myšlienkami.

Ako povedal aj Šalamún: Keby som bol aj dokonalým mužom, nedokážem zistiť, čo je tvoja vôľa bez tvojej múdrosti, ak mi to ty nedáš vedieť. Čiže vzťahy a rozlišovanie sú súčasťou ženskosti a Mária je vrcholom ženskosti. Ona je ženou. A nielen to, ale v prirodzenosti ženy je aj odpovedať. To je to, ako to Boh stvoril. Odpovedanie znamená odovzdanie sa. A častokrát sa musíme odovzdať, aj keď to nechápeme. Pozrime sa na to, akým spôsobom sa odovzdala Mária. Pri zvestovaní: „Ako sa to môže stať?“ A Boh jej odpovedá: Nechaj to na mňa. Ja ti pošlem Ducha Svätého. Nevie si predstaviť, čo z toho Mária v tej chvíli pochopila? Ale ona sa odovzdala: „Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojej vôle“ (porov. Lk 1, 34-38). Keď bola Mária tehotná a Jozef upadol do krízy, bola trošku netrepežlivá a hovorila Bohu: Bože, kedy už zasiahneš? Nie, ale odovzdala sa do Božej vôle. Keď musela utekať do Egypta, keď stratila Ježiša v chráme, keď jej Je-

žiš povedal, že ide začať svoj verejný život... Jej život bol neustálym áno, neustálym odovzdaním sa. Aj my sme povolaní odovzdať sa Bohu tak mnohorakými spôsobmi.

Ale kto mi dá moc odovzdať sa? Moc prichádza od Ducha Svätého. Mária mi pomáha, aby som bol

schopný otvoriť sa pre toto odovzdanie. Teraz dokážete pochopiť, prečo je Mária v evanjeliu nazývaná ženou? Pretože v Márii nachádzame plnosť ženstva.

Z prednášok P. Eliasa Vellu spracovala sr. M. Jaroslava (Pokračovanie v budúcom čísle)

Fatima stále aktuálna

„Modlite sa každý deň ruženec, aby ste vyprosili svetu mier!“

13. mája 1917 dala Panna Mária vo Fatime posolstvo, ktoré je aktuálnou výzvou pre celý svet, pre celú Cirkev. Trom pastierikom povedala: *„Modlite sa každý deň ruženec, aby ste vyprosili svetu mier a koniec vojny.“* Práve dnes, keď ľudstvo vykročilo v ústrety ničeniu a vyberá si dobrovoľne smrť miesto života, nás Máriina výzva pobáda k intenzívnej modlitbe, ktorá dokáže zmeniť srdcia a otvoriť ich pre Božiu lásku, ktorá zastavuje každé násilie. Mária túži všetky svoje deti ochrániť pred zlom a zničením, preto nám ponúka „zbraň mocnejšiu od atómovej bomby,“ ako ruženec nazval svätý pápež Ján Pavol II. Áno, ruženec je bičom na diabla a je to práve diabol, ktorý rozdúchava

vo svete každé zlo, vojny, nenávisť, pretože chce zničiť Božie stvorenia a nastoliť nad ľudským pokolením vládu temna, bez lásky, súcitu, bez radosti a pokoja. Ľudia, žiaľ, dobrovoľne podávajú démonom svoje ruky i srdcia, v túžbe po moci, peniazoch, úspechu... Zabúdajú pritom, že to Boh je jediným Dobrom, Láskou, Pokojom i Radosťou. To on darúva človeku úspech, ktorý nezničí jeho dušu, moc, ktorá neprivádza k tyranii, a poklady, ktoré nezožerie hrdza... Dnešný svet však Boha prezentuje očami diabla, ktorému slúži: ako násilného starca, ktorý človeka iba obmedzuje, zväzuje ho nezmyselnými prikázania- mi, nedopraje mu a teší sa, ak ho môže odsúdiť. Tento pohľad hovo-

rí síce pravdu, ale o satanovi, nie o Bohu. Keďže však mnohým ľuďom dnes chýba skúsenosť bezpodmienečnej, ochraňujúcej a starostlivej lásky biologického otca, vnímajú aj Boha ako nepriateľa osobného šťastia, nie ako láskavého, milujúceho Stvoriteľa, ktorý sa nechal umučiť na smrť, aby každému svojmu dieťaťu zachránil život.

Ľudstvo zabudlo, že pôvodcom slobodnej vôle človeka nie je diabol, ale Boh, pretože stratilo skúsenosť skutočnej lásky. Diabol, klamár od počiatku, chce človeka podvodom zlákať na hriech, aby ho potom spútal, zotročil, až nakoniec priviedol k sebe, do večnej temnoty. Aj vojna je diabolov nástroj, aby čo najviac ľudí mohol priviesť do zatratenia, a aby čo najviac démonov mohlo vystúpiť z pekla na zem, a ničilo Božie stvorenia. Vojna sa nepremáha diplomaciou, ale milosťou a o tú je potrebné prosiť s čistým srdcom, na kolenách. Pretože silu Zlému dáva človek svojimi hriechmi. Čím viac hriechov, tým temnejší svet. A kde vládne temnota, tam niet pokoja, ani lásky. Modlitba ruženca túto temnotu dokáže preraziť, pretože kde sa modlí ruženec, tam je vždy prítomná Mária, ktorá rozšliape hlavu každého

hada, aj toho, ktorý nesie meno Vojna. Mária prichádza na zem, aby na nej opäť zavládol pravý pokoj. Je vyslankyňou trojjediného Boha a snaží sa priviesť ľudstvo k poznaniu jeho lásky a uskutočneniu jeho *plánu života*. Ľudstvo ale prestalo počúvať slová svojho Boha, prestalo nasledovať rady nebeskej Matky a aj medzi veriacimi sa ozývajú hlasy, ktoré dôležitosť Máriiných slov spochybňujú. Ak sa diablu nepodarilo chytiť nás na pýchu, ktorá vzdorovito odmieta prijať Máriine rady ako žiť, čo robiť, aby sme mohli byť zachránení pred zničením, tak nás chytá na pohodlnosť a zanepřázdnenosť života. Nemáme na modlitbu ruženca čas, ani chuť. Ale liek nemusí chutiť, aby nás uzdravil. Ak si chorý a nenájdeš si čas užiť liek, nikdy nevyzdravieš. Diabol nám cez našu pohodlnosť našepkáva, že situácia nie je taká vážna, že sa predsa modlia tí ostatní, rehoľníci a kňazi, a netreba to s modlitbou preháňať, aby sme sa nestali fanatickými kresťanmi. Milujúce srdce však nemôže byť fanatické. Je pripravené darovať všetko z lásky k milovanému. Fanatizmus je vecou rozumu, myšlienkových pochodov, nie lásky. Ak Boha milujem, ak milujem Máriu,

chcem potešovať ich srdcia, túžim plniť ich vôľu a dôverujem ich slovám. Kresťanstvo je záležitosťou láskyplného vzťahu Boha a človeka, ktorý musí každé ľudské srdce budovať, živiť, posilňovať. Kresťanstvo nie je záležitosťou ideológie, ktorá oslabuje myslenie a vymýva mozog. Plán nášho nebeského Otca je zachrániť zem a svoje deti z pazúrov satana a jeho ničiacej moci. Ponúka nám presné rodičovské inštrukcie, čo robiť, aby sme na tejto zemi mohli žiť v pokoji a jeho posolstvo lásky nám sprostredkúva práve Matka Mária. Nie je čas rozmýšľať o tom, či tým posolstvám uveríme, je čas konať podľa jej materinských slov. Máriine slová nikdy nezastrašujú. Ona nikdy nehovorí veci, ktoré vyvádžajú dušu z pokoja. Hovorí vždy o tom, ako sa dá všetko zachrániť,

ako je možné dôjsť k plnosti radosti a pokoja, k láske a dobru. Vyzýva, usmerňuje, no nenariaďuje, nevyhráza sa, nesnaží sa ovládať. Je to Matka lásky a nádeje. Ak sa rozhodneme vypočuť jej volanie, nasledovať jej rady, zlo bude musieť ustúpiť Božej láske a pokoji. Preto otvorme svoje srdcia a začnime sa modliť ruženec v dôvere, že jej slová sú pravdou, že sú odkazom samotného Boha celému ľudskému pokoleniu. Ak sa teda budeme modliť ruženec denne, vyprosíme svetu mier, vyprosíme koniec vojny a to, aby sa žiadna ďalšia vojna nezačala. Mier musí však najskôr zavládnuť v ľudskej duši – zmierením sa s Bohom, aby mohol následne prebývať medzi ľuďmi. Prosme preto spoločne: „Kráľovná pokoja, oroduj za nás! Amen.“

Sr. Mária Lindalva

Svedectvá a spomienky

na sestru M. Bernadetu

Môj život sa po stretnutí so sestričkou zmenil

Spomínam si na to, ako som spoznala sestru Bernadetu. V januári roku 1995 som v novinách objavila článok o sr. M. Bernadete Pánčiovej. Napísala som jej dlhý list. Sestrička mi odpísala a v júni ma pozvala na stretnutie členov Rodiny Nepoškvrnenej do Martina. Vtedy táto duchovná rodina oslavovala 20. výročie svojho vzniku. Z Michaloviec som cestovala sama. Nedá sa slovami opísať, ako som prežívala toto stretnu-

tie – to treba prežiť. So sestričkou som bola stále v písomnom kontakte. Môj život sa po stretnutí s ňou úplne zmenil. Vstúpila som do Tretieho svetského františkánskeho rádu. V roku 1998 som putovala s RN do Lúrd a o dva roky putoval aj môj starší syn. Po návrate z Lúrd som začala pracovať ako opatrovatelka pri chorých. Túto službu som vykonávala dvadsať rokov. Teraz som už aj pre zdravotné problémy na dôchodku. Práca s chorými ma veľmi naplňala pokojom. Aj vďaka sestričke som pochopila, že v každom chorom trpí Boh a ak odmietnem službu chorému, odmietnem Pána Ježiša, ktorý v ňom trpí. Veď on sám povedal: „Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili.“ Pri chorých som sa veľmi veľa naučila a prehĺbila som si vieru v Boha...

V jednom liste som prosila sestričku o modlitbu za chorého Mareka. Odpovedala mi krátkym listom, v ktorom napísala: *Spoliehajme sa len na Kráľovnú neba i zeme – našu drahú Nepoškvrnenú. Jej som zverila i chorého Mareka... Posielam Vám zelený škapuliar. Jeden mu šikovne vložte do postele a druhý mu pripnite na pyžamo. Ten tretí je pre Vás. On sám (ale aj ostatní, ktorí sú pri ňom) nech často opakujú vzdych: „Bez poškvrny počatá Panna Mária, oroduj sa nás...“ Ja pridám za neho aj ruženec.* Sestričke nikto nebol ľahostajný.

Alžbeta Bernadeta, OSF

Ohlasy

Som sestra Marienky Gočovej, o ktorej ste písali v predchádzajúcom čísle časopisu. Sestra Bernadeta chodievala za Marienkou, a keďže sme bývali v susedstve, mala som možnosť vždy sa s ňou stretnúť. S manželom sme nemali deti, tak som sa venovala Marienke, pretože mamka už bola staršia. Bola som s ňou aj na púti v Lurdoch ešte v časoch totality. Marienka bola naozaj vzorom pre celú dedinu. Všetci, ale najmä deti, ju mali radi. Keď som ju viezla na vozíčku do kostola, hneď bolo okolo nej plno chlapcov. Z kostola ju domov viezli už oni. Svoje utrpenie najviac obetovala za kňazov. Počas jej života ich bolo od nás vysvätených šesť. Modli-la sa a obetovala aj za kňazov, za ktorých to prosila sestra Bernadeta.

Gertrúda

Informácie

- ✿ Veľká vďaka všetkým, ktorí ste nám poslali pozdravy a priali veľkonočné sviatky. Sme vám povďační za každú vašu modlitbu, obeť, ktorú prinášate za nás a za apoštolát Rodiny Nepoškvrnenej. Ani my nezbúdame na vás, na vaše rodiny a na vaše potreby v modlitbách a vyprosujeme od Boha pre vás potrebné milosti a zdravie.
- ✿ Veľmi pekne vás prosíme, aby ste sa pripojili k modlitbám a obetám za novokňazov. Pán Boh pozýva kňazov do svojej vinice, aby v nej pracovali a prinášali ovocie pre spásu duší. Je na nás veriacich, osobitne členov RN, aby sme im pomáhali v tejto náročnej službe. Prosíme vás, aby ste sa prihlásili viacerí, aby sme tak podporili našich novokňazov, ktorí začínajú pracovať v Pánovej vinici. **Nahláste svoje adresy čím skôr na našu adresu do Vrícka písomne, e-mailom alebo telefonicky.**
- ✿ Stále si môžete na našej adrese objednať knihy: *Veľkosť sv. Michala, archanjela, Mesiac k úcte svätého Jozefa, Bartolomej Longo, od satanovho kňaza k apoštolovi ruženca, Zlatá kniha fatimská*. A brožúrky: *Novéna k Panne Márii z Pompejí a Modlitby svätej Brigity*. K niektorým knihám sa dajú objednať aj sviečky. Sviečky si môžete objednať aj samostatne. Ponuku kníh a sviečok si môžete pozrieť aj na našej internetovej stránke.
- ✿ Nezabudnite, že tohtoročné stretnutie členov Rodiny Nepoškvrnenej sa uskutoční 17. júna v Skalnom sanktuárii Božieho milosrdenstva na hore Butkov. Srdečne vás pozývame a tešíme sa na naše spoločné stretnutie s vami a s vašimi rodinami pri slávení obety svätej omše a modlitbe posvätného ruženca.
Prosíme organizátorov pútnikov z jednotlivých farností, ktorí prídu na stretnutie RN autobusmi, aby to nahlásili do Rodiny Nepoškvrnenej. Príchod do sanktuária na horu Butkov je najneskôr do 8.00 hodiny.

Osemsmerovka

Kňazstvo je sviatosť, vďaka ktorej sa poslanie, ktoré Kristus zveril apoštolom, naďalej vykonáva v Cirkvi až do konca čias. Je to teda...

Tajničku tvorí 25 písmen, ktoré ostanú po vyškrtnutí týchto slov:

APOŠTOL, BOH, BOHOSLUŽBA, BOŽIE SLOVO, CIRKEV, DIAKON, EPISKOP, EPISKOPÁT, EVANJELIUM, CHLIEB, KLÉRUS, KŇAZSTVO, KRISTUS, KRIZMA, LITURGIA, OBETA, OLEJ, OLTÁR, PRESBYTER, RÚCHO, SVIATOSŤ, VIERA, ZELENÝ ŠTVRTOK.

E	S	A	I	G	R	U	T	I	L	V	I	K
P	L	O	T	Š	O	P	A	T	E	B	O	A
I	A	L	V	S	U	R	É	L	K	T	R	A
S	S	E	T	O	O	S	A	Ť	R	E	Ť	B
K	U	J	V	A	L	M	P	V	I	S	O	Ž
O	T	K	Ň	A	Z	S	T	V	O	H	V	U
P	S	O	Š	I	N	Š	E	T	T	E	C	H
Á	I	O	R	O	Ý	J	A	I	K	L	L	S
T	R	K	K	N	O	I	E	R	Ž	S	I	O
K	K	A	E	E	V	L	I	L	Ú	O	E	H
J	I	L	S	S	L	C	T	U	I	C	H	B
D	E	P	I	S	K	O	P	Á	Ž	U	O	B
Z	P	R	E	S	B	Y	T	E	R	B	M	Y

Osemsmerovku pripravila Mária Goldbergerová.

Správne vylúštenie tajničky nám pošlite písomne na adresu redakcie najneskôr do **30. júna 2023**.

Tajnička osemsmerovky z čísla 1/2023 znie: „Pôst tela je pokrm pre dušu.“ Výhercovia sú: **Bernadeta Frankovičová** z Gelnice, **Albín Kočíš** z Fintíc a **Rozália Halčinová** z Lendaku. Výhercom srdečne blahoželáme a posielame peknú knihu.

SEGRETERIA DI STATO

PRIMA SEZIONE - AFFARI GENERALI

Dal Vaticano, 9 gennaio 2023

N. 585.031

Pápež František s radosťou prijal duchovnú kyticu, ktorú za neho obetovali členovia Rodiny Nepoškvrnenej.

Ďakuje Vám za láskyplné myšlienky a povzbudzuje, aby ste narodenie Dieťaťa Ježiš prežívali s radosťou a vierou. V tomto malom Dieťati sa každý človek stretáva s jeho nežnosťou, ktorá sa skláňa nad našimi nedostatkami, obnovuje nás svojou láskou a prebúdza nádej.

Svätý Otec zveruje Vás i Vašich drahých ochrane Svätej rodiny z Nazaretu a otcovsky posiela Apoštolské požehnanie.

S úctou

Váš v Kristovi

Mons. Roberto Campisi
Assesor

Stretnutie

RODINY NEPOŠKVRNENEJ

sa uskutoční 17. júna 2023 (*sobota*)
v Skalnom sanktuáriu Božieho milosrdenstva
na hore Butkov pri obci Ladce.

PROGRAM

09.30 – Príhovor o. Michal Zamkovský, CSsR

10.15 – **SLÁVNOSTNÁ SVÄTÁ OMŠA**

so zasvätením sa Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie a verejným
uvedením dobrovoľníkov Rodiny Nepoškvrnenej do ich služby

Hlavný celebrant: J. E. Mons. Tomáš Galis, žilinský diecézny biskup

12.00 – Obedňajšia prestávka – vystúpenie Anny Servickej

14.00 – **Modlitba rozjímavého bolestného ruženca**

14.00 – **Pobožnosť so záverečným eucharistickým požehnaním**

Vedie: o. Michal Zamkovský, CSsR s misijným spoločenstvom
Rieka Života z Podolinca

SRDEČNE VÁS POZÝVAME A TEŠÍME SA NA STRETNUTIE S VAMI.

*Duchovne sa budete môcť s nami spojiť prostredníctvom TV LUX
a Rádia Lumen. Priamy prenos zo stretnutia sa začne o 9.30 h
a bude pokračovať až do 12. hodiny.*

